

Hidtil har reglerne i afsnit 1 umiddelbart kun haft gyldighed for Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner. Nu er reglerne om boliganvisning *også gjort obligatoriske for Lyngby—Taarbæk, Søllerød, Gladsaxe, Herlev, Rødovre, Hvidovre og Taarnby kommuner*. Denne ændring må ses i forbindelse med § 9, stk. 3, hvorefter de lejlighedssøgende, der af udlejerens bringes i forslag til ledige lejligheder i de pågældende kommuner, ikke uden videre vil kunne afvises med den begrundelse, at de ikke har bopæl i den kommune, hvori lejligheden er beliggende. De krav til bopæl i kommunen af en vis varighed, som boliganvisningsudvalget kan stille, skal ifølge § 9, stk. 3, anses for opfyldt, når blot den lejlighedssøgende har haft bopæl i et tilsvarende tidsrum i en eller flere af de nævnte kommuner. Der opnås herved, et hovedstadsområdet til en vis grad, hvad boliganvisning angår, kommer til at udgøre en enhed.

Ifølge § 9, stk. 4, tillægges der ejeren af et hus, i hvilket der kun er indrettet *to lejligheder*, af hvilke ejeren bebor den ene, en vis *ret til at udleje den anden lejlighed til nære slægtninge*. Denne regel er begrundet i, at bygherrer, der opfører mindre huse til eget brug, ofte ønsker at indrette en ekstra lejlighed til brug for nære slægtninge. Boliganvisningsudvalgene har imidlertid ofte modsat sig en sådan udlejning, og det har medført, at de pågældende bygherrer har opgivet at indrette to lejligheder i ejendommen. Af samme grund undlader ejere af større villaer ofte at dele deres hidtidige beboelse i to selvstændige lejligheder. Da dette må anses for uheldigt, har man ved den nævnte bestemmelse givet de pågældende en vis rådighedsret over den lejlighed, der findes i ejendommen foruden deres egen.

Efter den hidtidige boliganvisningslovs § 9, stk. 2, har boliganvisningsudvalgene været pligtige at godkende forslag om udleje til en *statstjenestemand* eller en funktionær i koncessioneret virksomhed, der som følge af forflyttelse uden ansøgning søger lejlighed i kommunen. Det har i praksis været følt som en afgørende mangel, at denne bestemmelse ikke også omfattede tjenestemænd, der forflyttes i forbin-